

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 12/2017, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti všem soudcům Krajského soudu v Hradci Králové v aktuálním obsazení,

### t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Tomáš Blažek, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Jan Rutsch a JUDr. Ivona Šubrtová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 31 Af 12/2017.

### O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce v řízení o žalobě vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 12/2017 byl tímto soudem výzvou ze dne 23. 3. 2017 poučen o právu namítat podjatost soudců a dalších osob. Tato výzva byla žalobci doručena fikcí dne 3. 4. 2017. Žalobce včas namítl podjatost „*všech soudců zdejšího soudu v aktuálním obsazení*“ a navrhl jejich vyloučení z projednávání a rozhodování „*nejenom této věci*“ a předložení věci jinému soudu z důvodu nutné delegace dle § 9 odst. 1 zákona soudního řádu správního, protože dle něj jinak „*opět reálně hrozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“.

[2] K námitce se vyjádřili všichni soudci správního úseku příslušného krajského soudu a žádný z nich přitom neshledal důvody zavádající pochybnosti o podjatosti.

[3] K návrhu, aby Nejvyšší správní soud rozhodl o vyloučení soudců z projednávání a rozhodování „*nejenom této věci*“, soud uvádí, že k tomu není oprávněn, neboť o případné podjatosti se rozhoduje vždy jen ve vztahu ke konkrétní věci (viz § 8 odst. 1 soudního řádu správního).

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

[5] Garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce, patří mezi integrální součásti práva na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nestrannost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží našla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širěji, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšmu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezáužitý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (nález Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[6] Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 soudního řádu správního představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezáužitě a spravedlivě.

[8] Obecný nesouhlas žalobce s obsazením soudu nepředstavuje legitimní důvod pro vyloučení soudce z rozhodování věci; žádné konkrétní, objektivizovatelné a důkazně podložené tvrzení o podjatosti namítaných soudců žalobcem předloženo nebylo.

[9] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro vyloučení soudců JUDr. Magdaleny Ježkové, JUDr. Jany Kábrtové, Mgr. Tomáše Blažka, Mgr. Heleny Konečné, JUDr. Pavla Kumprechta, JUDr. Jana Rutsche a JUDr. Ivony Šubrtové z projednání a rozhodnutí shora uvedené věci. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

[10] Přijatým usnesením odpadá nutnost rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.), neboť v důsledku přednostního rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené žalobcem a nevyhloučení uvedených soudců z projednávání a rozhodování předmětné věci nenastala situace, za níž by pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016,

čj. Nao 36/2016- 31, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, čj. Nao 48/2015-33).

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. června 2017

JUDr. Miloslav Výborný  
předseda senátu